DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA 28 grudnia 1951 **Nr 24** Poz. 88-92

TREŚĆ:

88

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 grudnia 1951 r.

w sprawie trybu wykonywania planów regulowania budżetów terenowych w I kwartale 1952 r.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Moc obowiązującą instrukcji Ministra Finansów z dnia 18 lipca 1951 r. w sprawie trybu wykonywania planów regulowania budżetów terenowych (Dz. Urz. Min. Finansów Nr 20, poz. 73) przedłuża się na I kwartał 1952 r.

§ 2.

W instrukcji o której mowa w § 1 wprowadza się następujące zmiany:

„1. Uchyla się § 4 i tytuł przed tym paragrafem.

2. § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. Oddziały N. B. P. przeprowadzają rozliczenie udziałów budżetów terenowych w dochodach regulujących w dniach 5, 15 i 25 każdego miesiąca, powiatowe organa finansowe — w dniach 7, 17 i 27 każdego miesiąca, a wojewódzkie organa finansowe — w dniach 10, 20 i ostatnim każdego miesiąca.

2. Rozliczeń o których mowa w ust. 1 dokonuje się wg stanu wpływów na dzień 5, 15 i 25 każdego miesiąca".

3. Powołane w instrukcji oznaczenia podziałek klasyfikacji budżetowej zmienia się stosownie do oznaczeń i nazw tych podziałek, przyjętych na rok 1952.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów K. Dąbrowski

89

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 grudnia 1951 r.

w sprawie przyjmowania wpłat na rachunek funduszu B społecznego funduszu oszczędnościowego.

Na podstawie § 13 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1948 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. z roku 1948 Nr 14, poz. 106 i z roku 1950 Nr 23, poz. 202) oraz § 1 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) tudzież w związku z przejęciem obsługi budżetu Państwa przez Narodowy Bank Polski oraz wobec przekazania administracji wkładów oszczędnościowych Powszechnej Kasie Oszczędności zarządza się, co następuje:

1. Wpłaty na rachunek rocznych wkładów oszczędnościowych funduszu B — S. F. O. oraz z tytułu dodatku za zwłokę dokonywane być mogą bezpośrednio w kasach specjalnych prezydiów gminnych rad narodowych i rad narodowych miast niestanowiących powiatów względnie do rąk poborców lub na rachunki dochodów budżetowych tychże prezydiów w Narodowym Banku Polskim albo przekazami pocztowymi.

2. Wpłaty z powyższego tytułu (pkt 1) dokonane przez podatników bezpośrednio w kasie prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej względnie do rąk poborcy zapisuje się do kwitariusza (wzór Nr rej. 167) składającego się z blankietów pokwitowań i dwóch odbitek kalkowych. Wpłacającemu wydaje się pokwitowanie, wypełnione ołówkiem kopiowym i zaopatrzone odciskiem pieczęci oraz podpisami referenta likwidacyjnego i kasjera w kasie gminnej (miejskiej) względnie podpisem wypełniającego poborcy. Pierwsza odbitka pokwitowania jest wykazem dla P. K. O. a druga dziennikiem pozostającym w referacie finansowym.

3. Pokwitowania winny być wypełniane starannie i czytelnie i nie mogą być poprawiane. W razie omyłki lub nie wpłacenia kwoty pokwitowanie i obie jego odbitki winny być unieważnione przez przekreślenie na krzyż i umieszczenie adnotacji: „Unieważniono", którą winien podpisać wypełniający pokwitowanie. Unieważnione pokwitowanie dokleja się do pierwszej odbitki, przeznaczonej dla P. K. O.

4. Wpłaty dokonane na fundusz B — S. F. O. przez podatników na rachunki prezydiów gminnych (miejskich) rad narodowych w N. B. P. oraz przekazami pocztowymi wpisuje się również do kwitariusza na podstawie dowodów dołączonych do wyciągów, otrzymywanych od N. B. P. przy czym unieważnia się wypełnione pokwitowanie, które przykleja się do drugiej odbitki (dziennika). Na pokwitowaniach tych należy (przebitkowo) podać nazwę instytucji, za pośrednictwem której dokonano wpłaty oraz datę wpłaty, oznaczoną na dowodzie. Wpisaniu do kwitariusza w kasach gminnych (miejskich) podlegają również wpłaty, dokonywane zbiorczo przez poborców w sumach przez nich odprowadzanych.

5. Poborcy odprowadzają zebrane na fundusz B — S. F. O. sumy bezpośrednio do kasy gminnej (miejskiej) lub na jej rachunek w N. B. P. względnie przekazami pocztowymi w terminach, przewidzianych — dla odprowadzania wszelkich sum — w § 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 11 stycznia

6. Przerachowanie składników, wymienionych w punkcie 4 niniejszej instrukcji, powinno być dokonane przez powołane dla tego celu komisje w następującym składzie:

a) przedstawiciel inspektoratu rewizji danego pionu spółdzielczego jako przewodniczący,

b) członek zarządu zainteresowanej centrali, związku lub spółdzielni,

c) zaprzysiężony rzeczoznawca sądowy,

d) przedstawiciel czynnika społecznego (związku zawodowego lub Rady Narodowej).

Decyzje komisji zapadają większością głosów.

Za swoje czynności członkowie komisji otrzymują wynagrodzenie w postaci diet i zwrotu kosztów przejazdów lub opłaty za posiedzenia, w zależności od form wykonywanej pracy wg stawek obowiązujących w spółdzielczości.

Protokóły prac komisji podlegają zatwierdzeniu przez zarządy central, związków lub spółdzielni, których składniki majątkowe się przerachowuje. Po zatwierdzeniu dalszą manipulację, związaną z przerachowaniem i dodatkowym umorzeniem wartości składników majątkowych, przeprowadzają komórki finansowo-rachunkowe central, związków lub spółdzielni.

7. Za wykonanie prac, przewidzianych niniejszą instrukcją, odpowiedzialne są zarządy central i związków spółdzielni. Prace należy ukończyć do czasu sporządzenia bilansów na dzień 31 grudnia 1949 r.

92

OKÓLNIK

z dnia 24 grudnia 1951 r.
w sprawie norm szacunkowych zysku netto w obrotach przedsiębiorstw gospodarki nieuspołecznionej, wykonujących usługi transportowe. Nr PM. 25457/2/51.

1. Ministerstwo Finansów, działając w porozumieniu z Ministerstwem Transportu Drogowego i Lotniczego, na podstawie art. 132 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z r. 1950, Nr 56, poz. 506) zatwierdza i podaje do wiadomości i stosowania w postępowaniu podatkowym — następujące normy szacunkowe zysku netto w obrotach, osiąganych przez przedsiębiorstwa gospodarki nieuspołecznionej, wykonujące usługi transportowe:

Usługi wykonywane taborem:	od obrotów dokonanych na zlecenie władz i urzędów państwowych oraz przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej	od obrotów dokonanych na zlecenie innych usługobiorców
	Zysk netto%	
samochodowym	25—30	45—55
konnym	30—40	45—55
dorożkami samochodowymi (taksówkami)	30—40	30—40
dorożkami konnymi	30—40	30—40

2. Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

1) powyższe normy zysku netto są skalkulowane od obrotów, stanowiących podstawę opodatkowania podatkiem obrotowym;

2) powyższe normy zysku netto uwzględniają zatem rabaty (refakcje) potrącane przez zleceniodawców, a także wszelkie koszty uzyskania przychodów, uznane za potrącalne z przychodu przez przepisy o podatku dochodowym, z wyjątkiem czynszu za dzierżawę przedsiębiorstwa;

3) kwoty, otrzymane z zastosowania odpowiedniej normy zysku netto do odpowiednich obrotów (zmniejszone następnie o kwotę czynszu za dzierżawę przedsiębiorstwa w przypadku odpłatnej dzierżawy), stanowią dochody z danego rodzaju obrotów, podlegające opodatkowaniu wedle przepisów o podatku dochodowym;

4) powyższe normy są jednolite dla całego obszaru Państwa i obowiązują co do obrotów, dokonanych poczynając od miesiąca lipca 1951 roku;

5) normy te należy odpowiednio stosować w postępowaniu podatkowym w przypadkach szacunkowego określania podstawy opodatkowania w podatku dochodowym w oparciu o przepisy dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z r. 1950, Nr 56, poz. 506) zarówno w zakresie zaliczek na podatek jak i wymiaru rocznego.

3. W zakresie unormowanym przepisami niniejszego okólnika uchyla się normy zysku netto, ustalone przepisami ust. 6 okólnika Ministerstwa Finansów z dnia 14 września 1950 r. w sprawie opodatkowania przedsiębiorstw gospodarki nieuspołecznionej wykonujących usługi transportowe (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 22, poz. 138).

w/z. Minister Finansów
Podsekretarz Stanu J. Kole

KOMUNIKAT

Podaje się do wiadomości, że opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów w roku 1952 wynosić będą: rocznie zł 60, półrocznie zł 33, i kwartalnie zł 18.

Wszelkie należności przypadające z tytułu zgłaszanej prenumeraty należy wpłacać z góry na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów w P. K. O. Nr I-4428/431, podając na odcinku dowodu wpłaty cel wpłaty, okres czasu którego wpłata dotyczy oraz w sposób czytelny nazwę i adres dokonywującego wpłatę.

Wysyłanie wydawnictwa w ramach zgłoszonej prenumeraty dokonywane będzie po otrzymaniu pełnej należności za jeden z wymienionych czasokresów i ustaje automatycznie z końcem opłaconego okresu prenumeraty.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 60; półrocznie — zł 33; kwartalnie — zł 18.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz. Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428/431.

Inne ogłoszenia — zł 2,70 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 0,90

ODBIORCA:

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 14787, 29. XII. 51, 2-B-47738, 15.000.

1951 r. w sprawie ustanowienia kas specjalnych i specjalnych poborców w niektórych prezydiach rad narodowych oraz kas specjalnych w urzędach celnych (Monitor Polski Nr A-6, poz. 79), to jest codziennie względnie rzadziej za zezwoleniem prezydium właściwej rady narodowej.

W pokwitowaniach wypełnianych przy wpłatach dokonywanych przez poborców tak bezpośrednio, jak i za pośrednictwem N. B. P. i poczty, należy podawać imię i nazwisko poborcy oraz ilość i numery pokwitowań przez niego wystawionych. Załącznikami do tych pozycji są pierwsze odbitki pokwitowań z kwitariusza poborcy, zaś drugie ich odbitki dołącza się do dziennika. Na wpłaty dokonywane przez poborcę gotówką bezpośrednio do kasy gminnej (miejskiej), kasa gminna (miejska) wydaje poborcy pokwitowanie, zaś przy wpłatach dokonywanych przez poborcę za pośrednictwem N. B. P. lub poczty, kasa gminna (miejska) unieważnia wypełnione pokwitowania i przykleja je do drugiej odbitki (dziennika).

6. Zebrane w gotówce na rzecz funduszu B — S. F. O. sumy kasa gminna (miejska) jako kasa specjalna wpłaca codziennie bezpośrednio do N. B. P. lub za pośrednictwem poczty na swój rachunek dochodów budżetowych w N. B. P.

7. Prezydia gminnych rad narodowych i rad narodowych miast niestanowiących powiatów otrzymują od P. K. O. ponumerowane kwitariusze, które jako druk ścisłego zarachowania podlegają utrzymaniu w ewidencji w księdze kontroli druków ścisłego zarachowania. Dla tych kwitariuszy należy w księdze kontroli druków ścisłego zarachowania otworzyć osobne konto, w którym otrzymane od P. K. O. kwitariusze wpisuje się w kolejności numeracji pokwitowań od Nr do Nr szczegółowo tj. każdy kwitariusz w osobnej przedziałce poziomej. Wydanie kwitariusza do rąk kasjera i poborcy zapisuje się przez umieszczenie przy odnośnym zapisie daty wydania i podpisu odbierającego kwitariusza. Poborca otrzymuje kwitariusz zaopatrzony odciskiem pieczęci na każdym blankiecie pokwitowania. Kierownicy referatów finansowych odpowiedzialni są za należyte prowadzenie ewidencji kwitariuszy wydanych kasjerowi i poszczególnym poborcom, za kontrolę poborców pod względem należytego udokumentowania odprowadzanych sum, za przechowywanie niezużytych jeszcze kwitariuszy i drugich odbitek wypełnionych pokwitowań, za terminowe przesyłanie do P. K. O. pierwszych odbitek oraz za odprowadzanie do N. B. P. pobranej gotówki. Ewidencję kwitariuszy wydanych kasjerowi i poszczególnym poborcom oraz kontrolę rozliczania się poborców z pobranych sum utrzymuje się na ogólnych zasadach. Kwitariusze zawierają 100 lub 50 pokwitowań. Kwitariusze zawierające 50 pokwitowań przeznaczone są w zasadzie dla poborców.

8. Do dnia 10 każdego miesiąca prezydia gminnych rad narodowych i rad narodowych miast niestanowiących powiatów przesyłają do właściwych oddziałów P. K. O. pierwsze odbitki pokwitowań wydanych na wpłaty dokonane, odprowadzone i potwierdzone wyciągami przez N. B .P. w miesiącu ubiegłym. Wraz z pierwszymi odbitkami pokwitowań przesyłać należy unieważnione blankiety pokwitowań. Dla należytego uzgodnienia sumy miesięcznej należy na odwrocie ostatniego arkusza odbitek pokwitowań przesyłanych do P. K. O. sporządzać zestawienie według następującego wzoru:

a) suma wpływów na fundusz B — S. F. O. od początku roku do końca poprzedniego miesiąca (tj. suma wykazana pod pkt d w poprzednim miesiącu),

b) suma wpływów za dany miesiąc (z podaniem numerów pokwitowań od Nr do Nr),

c) różnice między sumą odbitek, a sumą sprawozdania N. B. P. (zwyżka lub zniżka),

d) ogólna suma wpływów od początku roku (zgodna ze sprawozdaniem N. B. P. z wykonania budżetu dochodów).

Odnośnie różnic należy równocześnie przy zestawieniu wyjaśnić ich powody. Zaznacza się, że zniżka powstaje wskutek zaliczenia przez N. B. P. w miesiącu sprawozdawczym na inne tytuły odprowadzonych przez gminę lub poborcę sum, podlegających zaliczeniu na fundusz B — S. F. O., zaś zwyżka powstaje wskutek zaliczenia przez N.B.P. na fundusz B — S. F. O. w miesiącu sprawozdawczym wpłaconych przez gminę lub poborcę sum, które w poprzednich miesiącach Narodowy Bank Polski zaliczył na inne rachunki, a w miesiącu sprawozdawczym sprostował. Zestawienie to winno obejmować jedynie wpływy na fundusz B — S. F. O. (bez dodatku za zwłokę).

9. Z dniem 1 stycznia 1952 r. prezydia gminnych rad narodowych i rad narodowych miast niestanowiących powiatów:

a) odbiorą od poborców wszystkie kwitariusze, przy pomocy których pobierane były dotychczas wpłaty na fundusz B— S. F. O. i z tymże dniem wprowadzą do użycia nowe kwitariusze (wzór Nr rej. 167),

b) rozliczą się wobec P. K. O. z otrzymanych kwitariuszy dawnego typu przy dołączeniu wszystkich grzbietów i niezużytych kwitariuszy (dla celów kontroli),

c) sporządzą i wyślą do P. K. O. wykazy (wzór FB 4) wpływów na S. F. O. zainkasowanych na podstawie dawnych kwitariuszy, na które to wpływy dotychczas wykazów nie wysłały,

d) uzgodnią przesłane do P. K. O. imienne wykazy wpłat (wzór FB 4) za rok 1951 z sumą ogólną sprawozdania N. B. P. z wykonania budżetu dochodów za rok 1951.

W razie rozbieżności między sumą ogólną wykazów (wzór FB 4) a sumą sprawozdania N. B. P. (m. in. z powodu mylnego zarachowania na dz. 8 tyt. 1 § 2 budżetu centralnego razem z wkładami oszczędnościowymi również dodatku za zwłokę który winien być zarachowany na dz. 4 tyt. 4 § 1 części 10 tegoż budżetu) — należy rozbieżności te omówić w sprawozdaniu do Oddziału P. K. O. i usunąć je w drodze odpowiedniego przeksięgowania stosownie do postanowień przepisów o rachunkowości budżetowej, a w razie potrzeby spowodować dokonanie poprawek przez N. B. P.

Rozliczenia się z P. K. O. z kwitariuszy dawnego typu i wysłania wykazów (wzór FB 4) pod koniec 1951 r. należy dokonać w terminie do dnia 20 stycznia 1952 r.

10. Oddziały P. K. O. zaopatrują w kwitariusze bezpośrednio każdą gminę i miasto niestanowiące powiatu i prowadzą kartotekę wydanych poszczególnym gminom zużytych i przez gminę zwróconych kwitariuszy, oraz księgę magazynową dla ogólnej ewidencji kwitariuszy.

Referaty finansowe prezydiów gminnych rad narodowych i rad narodowych miast niestanowiących powiatów ustalają z końcem roku protokólarnie ogólną pozostałość blankietów pokwitowań w kwitariuszach. Sporządzony w 2 egzemplarzach protokół przesyła się do właściwego oddziału P. K. O., który jeden egzemplarz protokółu po potwierdzeniu na nim zgodności ze stanem wyprowadzonym w kartotece zwraca prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej, a drugi pozostawia u siebie.

11. Niezależnie od szczegółowego prowadzenia kont dla poszczególnych uczestników funduszu B — S. F. O. w wykazie ustalonych wkładów oszczędnościwych referaty finansowe prezydiów gminnych rad narodowych i rad narodowych miast niestanowiących powiatów stosownie do przepisów o rachunkowości budżetowej prowadzą karty dochodów wzór Nr 13, w których wpisują sumy dzienne przypisów, odpisów i uiszczeń. Sumy dzienne uiszczeń wpisuje się z wyciągów N. B. P.

12. Instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r. Jednocześnie tracą moc przepisy §§ 7 i 8 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 8 czerwca 1948 r. w zakresie wykonywania czynności, związanych z obowiązkiem społecznego oszczędzania uczestników funduszu B. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 64, poz. 256).

Minister Finansów K. Dąbrowski

90

OKÓLNIK

z dnia 25 października 1951 r.
w sprawie nie pobierania odsetek (dodatku) za zwłokę od zaległości w podatku od lokali. Nr PM. 19115/6/51.

Na zapytania z terenu Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że stosownie do przepisów § 9 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1951 r. w sprawie wysokości i zasad obli-

czania odsetek za zwłokę od zaległości należnych od podatników (płatników) gospodarki uspołecznionej oraz określenia przypadków uzasadniających zaniechanie poboru tych odsetek (Monitor Polski Nr A-10, poz. 158), jak również stosownie do przepisów § 56 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 362) — od zaległości w podatku od lokali nie pobiera się odsetek ani dodatku za zwłokę.

Powołane przepisy mają zastosowanie do wszelkich zaległości w podatku od lokali — bez względu na okres wymiarowy, którego zaległość dotyczy, datę dokonania wymiaru podatku lub datę zapłaty.

Wicedyrektor Departamentu R. Galster

91

OKÓLNIK

z dnia 4 grudnia 1951 r.

w sprawie umorzenia części podatku dochodowego za 1949 r. i 1950 r. przypadającego od różnicy powstałej w wyniku przerachowania majątku trwałego spółdzielni. Nr BD. 12436/3/51.

W myśl instrukcji Centralnego Związku Spółdzielczego, wydanej w oparciu o zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 listopada 1949 r. w sprawie zasad sporządzenia zamknięć rachunkowych w roku 1949 (Biuletyn Finansowy P. K. P. G. Nr 8), centrale i związki spółdzielni oraz spółdzielnie, które wykazywały w bilansach powojennych składniki majątku trwałego (stałego) według wartości przedwojennej, miały dokonać w 1949 r. bądź w 1950 r. przerachowania tych składników przy zastosowaniu mnożnika 80. Wymienione jednostki obowiązane były w myśl powołanej instrukcji przenieść różnice wynikające z przerachowania na odrębne konto „Fundusze zapasowe". Stosownie do przepisów dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414) odprowadzone na powyższe konto kwoty nadwyżek z przerachowania, jako nie stanowiące kosztów uzyskania przychodów, podlegały w 1949 r. i w 1950 r. opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

Ministerstwo Finansów, biorąc jednak pod uwagę, że opodatkowanie powyższych kwot nie znajduje gospodarczego uzasadnienia, poleca wydziałom finansowym prezydiów rad narodowych na podstawie art. 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) w ramach udzielonych uprawnień rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 362) — umorzyć spółdzielniom część podatku dochodowego za 1949 r. i 1950 r., przypadającego od nadwyżki z przerachowania. Nadwyżkę z przerachowania stanowi różnica pomiędzy wartością przedmiotów majątkowych, powstałą w wyniku przerachowania dokonanego przez spółdzielnie w myśl zasad zawartych w podanej w załączniku instrukcji Centralnego Związku Spółdzielczego i uwidocznioną w bilansie zamknięcia sporządzonym na dzień 31. XII. 1949 r. bądź na dzień 31. XII. 1950 r., a wartością wykazywaną w poprzednich bilansach spółdzielni.

Sprawy wykraczające poza ramy udzielonych wydziałom finansowym uprawnień należy przedłożyć do decyzji Ministerstwu Finansów.

Decyzje o umorzeniu wydadzą wydziały finansowe po uprzednim stwierdzeniu prawidłowości dokonanego przerachowania składników majątku trwałego, ograniczając jednocześnie pobór należności do czasu wydania decyzji umorzeniowej.

Minister Finansów K. Dąbrowski

Załącznik do okólnika z dnia 4. XII. 1951 r.

Odpis z odpisu.

I N S T R U K C J A

w sprawie przerachowania majątku trwałego central i związków spółdzielni oraz spółdzielni na dzień 31 grudnia 1949 r.

W oparciu o zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19. XI. 1949 r. w sprawie zasad sporządzania zamknięć rachunkowych w roku 1949 oraz w uzupełnieniu wewnętrznych instrukcji, dotyczących zamknięć rachunkowych w poszczególnych pionach spółdzielczych, podaje się, co następuje:

1. a) wszystkie centrale i związki spółdzielni oraz spółdzielnie, które posiadają w swoich bilansach składniki majątku trwałego po cenach z 1938/39 r., a nie dokonały dotychczas przerachowania tego majątku, dokonają przerachowania, stosując mnożnik 80;

b) różnice, wynikające z przerachowania, należy odnieść na specjalne konto rozliczeniowe w klasie 2 pn. „Różnice z przerachowania majątku trwałego". Ostateczne saldo tego konta ulega przeniesieniu w jednej sumie na odrębne konto w podgrupie 081: „Fundusze zapasowe".

2. a) w związku z przerachowaniem składników majątku trwałego należy jednocześnie odpowiednio przerachować dotychczasowe odpisy na umorzenia, jednakże przed wprowadzeniem do ksiąg rachunkowych odpisów skorygowanych — mają być dokonane w myśl zasad dotychczas obowiązujących odpisy na umorzenie za rok 1949;

b) po wprowadzeniu tych zapisów do ksiąg salda kont w grupie 07, dotyczące odpisów umorzeniowych majątku trwałego, figurujących w księgach przed przeprowadzeniem dodatkowych umorzeń z tytułu przerachowania, należy przenieść na konto rozliczeniowe w klasie 2 pn. „Różnice z przerachowania odpisów umorzeniowych". Następnie na ciężar wymienionego konta rozliczeniowego i na dobro rachunku odpisów umorzeniowych w grupie 07, należy zaksięgować nową sumę odpisów umorzeniowych, dotyczących przerachowanego majątku trwałego. Sumę tych odpisów należy ustalić na podstawie nowosporządzonych tabel amortyzacyjnych, które powinny zawierać co najmniej następujące dane:

Nr inwentarzowy,
nazwę i rodzaj przedmiotu,
wartość przedmiotu po przerachowaniu,
łączny procent zużycia (z tytułu normalnego zużycia i z tytułu zniszczeń wojennych),
sumę ubytku wartości w złotych.

Ostatnia rubryka wyżej podanej tabeli amortyzacyjnej da sumy do zaksięgowania na dobro nowego konta odpisów w grupie 07. Salda konta rozliczeniowego pn. „Różnice z przerachowania odpisów umorzeniowych" należy przeksięgować na konto w podgrupie 081 „Fundusze zapasowe" (to samo, na którym zostały zaksięgowane różnice z przerachowania majątku).

3. Przykładowy przebieg księgowań, opisanych w punktach 1 i 2 niniejszej instrukcji, będzie następujący:

	01				27				
ad 1)	(st.) 1.000	1			1				
	(1) 79.000	1		(2) 79.000	1	79.000 (1)			
		1			1				
		1			1			081	
		1					(5) 55.300	1	79.000 (2)
								1	
								1	
ad 2)	07				27				
		1			1				
	700	1	700 (stan	(4) 56.000	1	700 (3)			
		1	56000 (4)		1	55000 (5)			
		1			1				

4. Wartość składników majątku trwałego, nabytych w okresie wojny i okupacji, należy urealnić przez komisyjne ich przewartościowanie zgodnie z obecnymi warunkami, przeprowadzając równocześnie dodatkowe umorzenie wartości tych składników.

5. Przerachowanie składników majątku trwałego, figurujących dotychczas w bilansach po cenach 1938/39 r., dokonają właściwe komórki finansowo-rachunkowe central i związków spółdzielni oraz spółdzielni, przeprowadzając zarazem dodatkowe umorzenie w myśl przepisów niniejszej instrukcji.